

Bà của Ba

Ý Nga

Ba của Hằng tuy thương vợ con nhưng là một người rất nghiêm khắc, trọng lễ giáo, đạo nghĩa và chung thủy với vợ. Trong nhà, Ba thường ít nói, mà nói câu nào cũng như nhà binh ra lệnh, 8 chị em Hằng cứ nghe lệnh là dạ răm rắp và chấp hành nghiêm chỉnh mọi mệnh lệnh.

Những ngày Ba mới được Mỹ cho qua định cư theo diện “Thuyền nhân từ các trại tỵ nạn Đông Nam Á bị cưỡng bách hồi hương về lại VN”, Hằng đã từ Ý lặn lội sang thăm và ở lại nhà cậu em bên New Jersey chơi mấy tháng; nhờ vậy hai cha con mới có nhiều thời gian tâm tình. Hằng là chị cả trong nhà, lại thích viết lách nên Ba thường kể cho nghe nhiều chuyện rất thú vị về Ba Má.

Đây là một trong những chuyện có thật của Ba hồi xưa:

Ba kể hồi Hằng 8, 9 tuổi chi đó, bà Nội và chú Út có một thời gian vô Sài Gòn ở chung nhà với Ba Má (hình như là để tạm lánh lụt lội ngoài Trung, trong khi chờ ông Nội sửa lại nhà thì phải?) Thời đó Ba làm kế toán, có một cô bạn đồng nghiệp người Quảng Nam, làm chung sở Khai Quan Thuế. Cô biết Ba là đồng hương Bảo An nên cứ đeo theo Ba hoài, một hôm bực mình quá, Ba về dặn Má của Hằng ngày mai nghỉ buôn bán vải ở Ngã Tư Bảy Hiền, chờ ở nhà để tiếp khách phụ Ba. (Bên Nội Hằng, đa số các bác, chú, cô, Ba đều có khuôn mặt giống ông Nội: mắt to đen, mũi cao như người Pháp, mặc dù cả dòng họ không ai lai “thực dân” cả, nên dù là không ai “đào” nhưng chắc là có lắm “hoa” theo cùng? Vậy mà Ba chưa hề mang tai tiếng gì, hình như chỉ có bác Ba và chú Út mới có số “đào hoa” nhất trong nhà thì phải?)

Hôm sau vào sở, khi cô kế toán vừa ỡng ẹo đem cái bánh sà đến gần là Ba nói ngay:

- Ngày mai cô lái xe theo xe tôi, tôi sẽ đưa cô đến nhà cho biết mặt Bà-của-tôi luôn.

Vừa nghe xong là cô ấy liền hỏi một cách vui mừng: -Anh sống với bà rằng?

- Ủ!
- Chắc là anh thương bà lắm hỉ?
- Ủ! Tôi rất thương và kính trọng Bà nên phiền cô, nếu Bà có làm chi không phải thì xin cô thông cảm cho.

Mừng quýnh, cô ta liền chạy về nhà, nhờ bà ngoại của cô cố vấn giùm để mua vải vóc, hoa quả, quà cáp linh đình đến biếu Bà.

Ba kể đến đó thì cười tủm tỉm làm Hằng tưởng vì di thứ Chín và Má Hằng là dân dệt và buôn bán vải chuyên nghiệp nên Ba cười họ “Đem củi về rừng”, nhưng hình như không phải thế? Dù thắc mắc lắm nhưng chưa dám tỏ thái độ, ngại Ba cụt hứng vì tánh Ba luôn thâm thúy, bao giờ nói chuyện chi cũng thường hay thử trí thông minh của vợ con trong nhà, Hằng vận hết mấy chục lực toán học kết nối câu chuyện lại cũng không hiểu nổi đoạn kết ra rằng thì Ba tiếp:

- Hôm sau, không thấy cô ta đi làm nữa, Ba hỏi anh bạn làm cùng bàn với Ba, là anh ruột của cô, thì được nghe kể lại:
“Nó hí hửng diện thật đẹp, tưởng được đi “ra mắt” một bà Ngoại thứ hai như bà Ngoại của chúng tôi, ai ngờ anh cho nó gặp bà-nội-của-anh nên chỉ chưa đầy một tiếng đồng hồ sau là nó trở về nhà, vừa méc tôi vừa khóc bù lu bù loa... Chắc là mắc cỡ quá nên nó xin nghỉ làm luôn rồi”

Hằng thắc mắc:

- Khi nớ bộ bà Nội dữ rứa? Rằng cô ấy gặp Bà mà lại khóc vậy Ba? Hay tại cô có bà sẵn rồi nên không thích có thêm bà nữa?
- Chắc cô ta cũng tưởng là gặp bà của ba, tức là bà Cố của con đó mà. Ba giới thiệu với cô ấy má của con và lập lại y như lúc đầu: “Đây là bà-của-tôi, vợ chồng chúng tôi đã có mấy đứa con ngoan và đang sống rất hạnh phúc bên nhau”. (Trong Sài Gòn này họ hay gọi những bà xã dữ dằn của họ là “bà nội tui” đó con.)

Hằng cười:

- Má và bà Nội đều hiền khô, làm sao thành bà nội dữ dằn của Ba hay của ông Nội được?

Ba lại cười:

- Ủ! Hiền khô! Tôm khô nấu canh chi cũng ngọt hơn là tôm tươi con hỉ?

RONG CHƠI, ĐỢI CHỜ

Cha già đất Mỹ một nơi
Giận con, hờn cháu rong chơi một mình
Mẹ già cố quốc mong-manh
Sức ngày một yếu vẫn quanh quẩn chờ.
*

Đợi con! Đợi đến bao giờ,
Cả nhà xum-họp giấc mơ thái bình?

Ý Nga, 22.3.2006

RAU MUỐNG

*

Tặng chị NGUYỄN THỊ THANH DƯƠNG

*

Rau muống ai trồng mà xanh tươi quá?
Làm con nhớ Má ngồi chẻ ngày xưa
Cọng rau cuốn cong trong chanh hòa nước
Trắng xanh khoe sắc mơn mớn vui thừa.

Thời gian ở đây con luôn bận bịu
Ngồi chẻ như Má làm chi có giờ
Mỗi năm vài lần mới bày đĩa gỏi
Rắc đậu phộng mà lòng dạ ngẩn ngơ.

Dĩa gỏi dòn, cay chồnh khen: “Ngon tuyệt!”
Con kể chuyện Ba thấy chẻ là la:
-Học hành đi con! Thì giờ quý lắm!
Cắt khúc xào tỏi là xong ngay mà!”

Chồng Má ưu tiên việc nào giá trị,
Rể Má thương thức bếp núc công phu.
Nhờ Ba con học, đem về điểm giỏi
Nhờ chồng, con xót Má bận lu bù:

Vải vóc oằn vai đem giao, bày bán
Cơm ngon món lạ Má luôn bày bàn
Trí nào bán mua, tay nào gia chánh?
Con thơm, nhà sạch... Gương sáng vẹn toàn!

Luộc bắp, nướng khoai, lau nhà, rửa chén,
Lau chùi, dọn dẹp, giặt, ủi, vá may...
Gạo ăn chẳng đủ, bán buôn Má chạy
Cả một đàn con chẳng ai ăn mày.

Công ơn Phụ Mẫu thương Ơi là thương!
Ý Nga, 4.9.2020

BA NUÔI CON

*

Tặng anh chị M. (California)

*

Con anh, con ruột, con chung
Bây giờ chúng dính chùm cùng: mười ba
Nên mình làm đến mắt hoa
Đếm qua, đếm lại như là: ngàn ba.*
Ý Nga, 28-9-2013.
*1.300

BA KHUYÊN EM!

Con chớ vội cười người ta
Mai sau lá vàng rụng sớm.
Tuổi trẻ sớm muộn cũng già
Hoa nào chẳng rồi héo úa?

Tuổi thu kinh nghiệm đầy người
Không như con, còn non nớt
Nụ xanh, còn học cả đời
Mới đi, đường còn chưa tới!

Kẻ dưới không kính người trên
Trên ngã sẽ u đầu dưới!
Bây giờ họ cựa, xưa nguyên
Con nguyên, mai rồi không cựa?
Ý Nga, 3.9.2020

GIA TÀI CỦA BA

“Nuôi chí lớn!” Ba dạy con: “Trông rộng!
Học nhìn xa, chớ thiên cận mù lò
Sống hôm nay, học gương sáng hôm qua
Rồi chọn lựa tối tăm hay sáng sửa.

Đạt thành quả hay rước toàn hậu quả
Đều do con gặt quả đã gieo nhân.
Được hưởng gì phải chắc chắn tri ân
Học san sẻ, giúp bạn bè lận đận...”

Con tiếp nhận bao khuyên răn, giáo huấn
Tự tu thân và giữ vững tinh thần,
Học thấm nhuần mà vẫn chữa hoàn nhân
Cả tài sản: bao lời hay kẻ cận!
Ý Nga, 23.8.2020

SAO KHÔNG VỀ ĐƯỢC ĐẤT CHA!

Đủ màu tô đậm không gian
Sao con chỉ thấy gian nan đáng buồn?
Mắt già ngấn lệ giọt tuôn
Nào đâu tính toán bán buôn lỗ lời.

Gian truân cực khổ cả đời
Cuối đời sao lại vướng trời cô đơn?
Tay nào buông hết thiệt hơn
Tay nào nâng đủ nước, cơm, trở mình?

Chân nào nhúc nhích tội tình
Chân nào bại liệt bùn sình hết đi?
Lòng con thương Má cách chi
Đôi tay may vá, siết ghi đàn con!

Dáng già bất động héo hon
Tâm con đau đớn: Sài Gòn! Quốc gia!
Sao không về được Đất Cha
Cơm bưng, nước rót? Xót xa cả lòng!

Ý Nga, 23.8.2020